

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

Mesečni prilog »Sokolska Prosveta«

God. III. - Broj 38

Ljubljana,
22 septembra
1932

Izlazi svakog četvrtka • Godišnja pretplata 50 Din • Uredništvo nalazi se u Učiteljskoj tiskari, Frančiškanska ulica 6, telefon broj 2177, uprava u Narodnom domu, telefon broj 2543 - Ljubljana • Račun poštanske štedionice broj 12.943 • Oglasni po ceniku • Rukopisi se ne vraćaju

Soko i selo

Politički razvoj u vezi sa socijalnim naziranjem traži da se ozbiljnije prouči, da li sokolska ideologija treba da bude implantirana u seljačke mase? — Mišljenja sam, da jedna ideja, bilo kakovog smera, mora da bude duboko ukorenjena u narodnim masama, ako se želi da ta ideja ostavi trajan pečat na narodnom telu.

Većim delom naš seljak je patrijarhalan, spor u rasudivanju, a moglo bi se kazati donekle i sklon destruktivnom radu, a konstruktivno pak samo onda, ako od toga ima neposredne koristi.

Sokolska ideja, koja pored ostalog naučava ljubav, bratstvo, slobodu i jednakost, nije tako lako pristupačna širokim seljačkim masama, kako to biva — recimo — kod gradskog stanovništva. Prema tome i način i sredstva, da Sokolstvo prodre svojom idejom u selo, treba da budu sasvim drukčija od onih za grad. Pri tome treba da bude merilo, da je seljak u pravom smislu veliki realista. Razni upliv, naročito u prošlosti, učinili su seljaka ovisnim o raznim komponentama života i prilika u kojima žive, pa bile one prolažnog karaktera i efekta.

Uticajni agensi, koji nisu mogli da realizuju ono čemu je seljaštvo sklon, stvorili su u njemu apatičnost i indifferentizam prema svemu što nije realno. Svoju individualnost nije seljak voljan da potičinjava zakonima i kormistima zajednice. On je samo svestan beneficiaj zajednice koje mu ova pruža, ali nije pak svestan i dužnosti prema toj zajednici. I tu se najjače ispoljava ona njegovog egoističnog nota, koja je plod njegovog specifičnog realnog shvatanja života — dakle, shvatnja one realnosti, u kojoj se on neposredno i direktno nalazi i živi.

Seljak je, nadalje, prijatelj skova i nema strpljivosti da pojedina pitanja potanko analizira i da ulazi u njihovu suštinu i dubinu — a to mu i ne dopušta njegova kruta zbilja života — pa stoga i uspeva pojedincima da ga zatalasaju radi momentalnog efekta, unatoč sve njegove skeptičnosti i neospornog kriticizma, koji se ispoljava u njegovoj sumnjičavosti na sve ono što mu je novo i strano, pa tako i kod raznih ideja i pokreta, koji mu se nameću.

U početku sam naglasio, da je seljak realista, a Sokolstvo sa svojim idejama može da prodire samo kod istinskih altruista ili pak kod onih, kod kojih je kulturni nivo na višem stupnju. Čoveka sa jačim kulturnim niuum lako je uveriti, da je Sokolstvo sa svojim idejama jedino u stanju da pojedincu pruži mogućnost, da će mu ono — iako ne njemu, a ono njegovim potomcima — pružiti velike koriste, time što je ovaj oplemenjivao svoju dušu i svoje srce sokolskim idealima.

Seljaštvo i građanstvo pričinjavaju nam se takoreču kao dva zasebna sveta; odgoj i ambijenat jednoga sa svim je oprečan odgoju i ambijentu drugoga, a što naročito vredi za naše današnje prilike. Gradanin, naime, već od ranih svojih dana sudi, da su sve tekorine koje ga okružuju i koje uživa, plod pravog, istinskog altruizma. Na njegov razvitak, telesni i duševni, utiču razne ustanove kulturnog, socijalnog i humanog pravca, a u prvom redu pak sama obitelj. Sve me to otvara vrata, da se već u pubertetnim godinama nade u društvu, kao što je i sokolsko, a što je sve samo nastavak onoga, što je on već osećao i gledao i u svojoj obitelji. Kontinuitet, dakle, u njegovom odgoju, pogledom na društvo, nacionalizam i t. d. nije prekinut, pa prema tome i upliv sokolske ideje kod njega je lakši, jer ova nalazi u njemu već na prepariran teren. Razumljivo je onda, da Sokolstvo kod građanina nalazi na prijem u svojoj potpunoj veličini.

Materijalizam i osobni interes igraju, nažalost, vidnu ulogu u današnjim generacijama. Neosporno je i ne može se zatajiti, da svaki čovek ima u sebi trun materijalizma, ali on ne sme da prekorači svoje granice i da bude na štetu općeg moralnog dobra. Kod naroda, kod kojih je kultura na višem

stupnju, vidimo, da materijalizam ne ubija nacionalni osećaj, već da naprotiv stvara još jači progres u kulturnom, socijalnom i političkom pravcu. Kod tih kulturnih naroda pri ovakovom stanju stvari i okolnostima kultura građanina i seljaka, uglavnom, bitno se ne razlikuje, jer su jednomo i drugome danu preduslovi za svestrani razvijetak i za uživanje materijalnih i duhovnih dobara. To je ona opća kultura kod jednih i drugih. Kod nas, međutim, nije takav slučaj. Kulturni nivo naših seljaka nije na zavidnom stupnju. Malo ih je koji su našem seljaku otvoreno govorili, a veliki je postotak onih, koji su ga držali privjezana raznim smicalicama. Seljak, odgajan pod takovim okolnostima, razumljivo je da ne može da se zagreje za ideju, koja — po njegovom mišljenju — ne može da zadovolji njegov egoizam, a o alternativu — u većini slučajeva — kod njega nema ni reči. Kolevka Sokolstva, bratska nam Češkoslovačka, provadala je Sokolstvo posvuda, ali penetriranju sokolske ideje u seljačke mase poklanjana je osobita važnost. U poslednje vreme pak počelo se je i kod nas da provodi širenje Sokolstva u soseske narodne mase, jer se je došlo do uverenja, da će jedino Sokolstvo biti kadro da se naše, dosada zapušteno, selo podigne u prvom redu privredno, a zatim i kulturno i nacionalno. Sokolstvo, dakle, ima našem selu da bude vesnik njegovog boljeg života i lepše budućnosti.

Sastav naše države, kao pretežno agrikultурne zemlje, u kojoj je seljački život brojno najjači, traži, da se na osobiti način privilegije širenje sokolske ideje po našim selima, gde kultura još nije postigla adekvatnu visinu. A da je to potrebito način, nam i drugi veoma važni razlozi. Vidimo naime, da jugoslovenska ideja kod velikog dela seljačkih masa nije još našla na najčvršći prijem, i sve dok to ne bude, nije možemo da se veličamo i ponosimo. Mi moramo da radimo, a to je jedna od najglavnijih zadataka našega Sokolstva, da u našim najširim narodnim slojevima, u našem selu, zatvara dubok osećaj istinskog jugoslovenskog nacionalizma. Naša je dužnost da svim sredstvima nastojimo, da taj jugoslovenski nacionalizam bude što dublje ukorenjen u seljačkim masama, jer tek onda kad te mase budu otvoreno, na sva usta, govorile, da nam je Jugoslavensko sinteza svih plemena, jedini spas, tek tada ćemo moći da kažemo, da je naš nacionalizam permanentno stabilan. A tu stabilnost ima da mu dade baš naše Sokolstvo svojim svestranim predanim radom.

Kako su pojedine političke partije promašile svoju ulogu i stvorile veliki ponor naročito u seljačkim masama, stoga je Sokolstvo ostalo jedini nosilac pravog, istinskog i nepotvorenenog Jugoslovenstva, kao oličenja državnog i narodnog jedinstva. Kako je već istaknuto, da jugoslovenski nacionalizam mora da zatalasa seljačkim masama, stoga je dužnost svakog bez razlike da se poradi kod svih, da širenju Sokolstva po selima bude posvećena osobita pažnja, pa makar se za to podnese i materijalne žrtve, bez kojih nema nikakvog napretka pa ni našem Sokolstvu medu seljacima.

Da zaključimo. Širenje Sokolstva medu građanstvom i seljaštvom potpuno je dijametralno; medu građanstvom, koje je prilično pristupačno za prijem raznih ideja, a osobito sokolske, potrebna su za propagandu druga sredstva — naprotiv seljaštvo je i suviše realno i skeptično prema svemu onome što mu je novo i nepoznato, pa je stoga i nepristupačnije i sokolskoj ideji. Stoga u tome radu širenja Sokolstva na selu moramo da oprezno postupamo, i samo lagano presadjući tu, za naše selo spasonosnu, misao postići ćemo, da će ona uhnvatiti najdublje korene, i kad je te najšire seljačke mase budu jednomo prihvatile, one će ju tada kao svetinju prenašati od generacije u generaciju. To će biti i sveopćeg preporoda našeg sela, a i cele naše nacije.

Dr. Ilija Rančić — Trilj.

Zahvala Nj. Vel. Kralja Savezu SKJ

za čestitke o rodendanu Nj. Vis. prestolonaslednika Petra

Savez SKJ primio je na ruke II zam. starešine Saveza br. Dure Paunkovića sledeću zahvalu Nj. Vel. Kralja na čestitke jugoslovenskog Sokolstva o rodendanu Nj. Vis. Prestolonaslednika Petra:

Beograd, 9 septembra 1932.

Gospodine,

Njegovo Veličanstvo Kralj primio je sa zadovoljstvom Vašu topalu čestitku o danu rođenja Njegovog Kraljevskog Visočanstva Naslednika Prestola Petra, koju ste izvoleli poslati u ime Saveza Sokola kraljevine Jugoslavije, i blagovoleo je narediti mi da Vam izjavim zahvalnost.

v. d. Ministra Dvora punomoćni ministar

D. I. Čolak Antić s. r.

Pozdrayni telegram Saveza SKJ Češkoslovačkoj obci sokolskoj o 100 godišnjici rođenja dr. Miroslava Tirša

O 100 godišnjici rođenja osnivača Sokolstva dr. Miroslava Tirša upravo je I zam. starešine Saveza SKJ brat Gangl u ime našega Sokolstva Češkoslovačkoj obci sokolskoj sledeći pozdravni telegram:

Češkoslovačka obec sokolska

Prag III

Na stoti rodendan velikog našeg učitelja Tirša pozdravljam u ime jugoslovenskog Sokolstva sve pripadnike bratskog češkoslovačkog Sokolstva, uveravajući Vas, da ćemo u duhu nemirlog nauka ustanovitelja Sokolstva verno i nesebično služiti idealima slovenskog sokolskog bratstva.

Neka živi i raste u sokolskom radu moć i veličina Slovenstva! Zdravot Nazdar!

Gangl.

Iz Građevinsko-umetničkog oseka Saveza SKJ

Obaveštavaju se sva bratska sokolska društva, da u Savezu postoji građevinsko-umetnički osečak, te ako bi koje bratsko društvo želelo zidati sokolski dom ili izraditi načrt za zastavu, plakat, povelju, neka se obrati blagovremeno građevinsko-umetničkom oseku Saveza s podrobnim opisanom željom i zahtevom, a što će se izraditi u ovom osečku.

Za načrte i domova i svega ostalog Savezu društva ne plaćaju ništa, ali se može da sive želje i potrebe saobrazne pravilnicima ovog osečka Saveza.

Javna zahvala

Prilikom moje skromne proslave šezdesetgodišnjice života, dobio sam nebrojeno telegrafo i pisama sa svih strana naše otadžbine. Nije mi moguće lično svakome odgovoriti, za to se ovim putem javno zahvaljujem svima društvinama i korporacijama, svima beogradskim i sokolskim listovima, a naročito našem Sokolskom glasniku, koji je toplo pozdravio moju porodičnu svećanost.

Jedino moram istaći i naročito se zahvaliti prijateljima, koji su mi i lično poželili još života i rada. To je brat prof. dr. Milan Jovanović Batut, u ime lekarskog popularnog rada, gda. Naka Spasić, u ime Crvenog krsta i drugih društava, g. Kosta Glavinić, u ime starih boraca za čuvanje narodnog zdravlja, i g. Pera Šrepović, senior, u ime Šumadinaca, koji su me zaista svojom pažnjom i iskrenom čestitkom stvarno zadužili. Neka im je od sreća hvala, kao i svima pojedincima.

Beograd, dne 19 septembra 1932.

Dr. V. Kujundžić,
lekar i načelnik Ministarstva narodnog zdravlja u pens.

Prof. FRANJO MALIN — Novi Sad:

Jugoslovenska i sokolska misao

(Nastavak)

la Horvata, Ivana od Palične i Stjepana Lackovića i — da se bez traga izgube.

Hrišćanstvo koje je kod Germana spajalo, kod Jugoslovena je razdvajalo. Ali je kod nas spajao slovenski jezik, koji je čuva i Grgur Ninški u Sveti Sava.

Kad naš narod gubi postepeno sa mostnost i slobodu, kad Turci, Nemci, Madžari i Mlečani postepeno uzimaju svoj vlast iz ruku narodne gospode, ostaje još jedino narodni jezik da dava i očuva jugoslovensku misao. I baš taj jezik je elemenat na kojem počiva jugoslovensko jedinstvo i koji to jedinstvo i kod kuće i u svetu manifestuje.

Svi naši istoričari počevši od Kulukovića pa sve do Novaka navode nam bezbroj primera kao potvrdu. Taj jezik nosi zajedničko ime kao što ga nosi i ceo narod. To je ime slovensko u svim varijacijama (slavensko, slavjansko) i u kombinacijama slavenosrpsko-slavohervatsko. To je ime ilirsко i napokon jugoslovensko. Šta više biva da i hrvatsko i srpsko ime obuhvati celo naše narodno područje kao jednu etničku celinu.

Cela naša srednjevjekovna literatura, naročito dalmatinsko-dubrovačka, prepuna je manifestacija jugoslovenske misli.

Pa i protestantski verski pokret Primoža Trubarja teži da obuhvati sve naše krajeve.

Naročito je značajan period budenja naše nacionalne svesti. Na prekreti XVIII i XIX veka, kad su naša narodna svest i osećaj pripadnosti jednoj naciji, kao vihor sa zapada, došli i k nama, budenje našeg nacionalizma u znaku je pune jugoslovenske unifikacije. Vrhunac je ilirski pokret, koji je i literarni i kulturni politički u celini jugoslovenski unitaristički pokret. On vremenom snagom započinje novo doba jugoslovenskog života, on je izbijanje svežih izdanaka iz korena bioloških snaga jednog i jedinstvenog naroda, kako to zgodno kaže Dr. Viktor Novak. Njegova uloga je od presudne važnosti u razvoju čiste jugoslovenske misli.

Jedinstveni književni jezik, jedno pismo i pravopis, jedna književnost težnje su ilirskog pokreta, a cilj mu je puno duhovno jedinstvo. On je najvećanstveniji momenat u kulturnoj jugoslovenskoj istoriji. »Starom hrvatskom separatizmu i drobljenju bježeći Jugoslovena razlike. Svima njima Jugosloveni su samo Sloveni.

Zajedničko ime našim praocima bilo je slovensko, iako su živila i plemenska imena, koja su se tek formiranjem plemenskih država raširila sad na veću, sad na manju teritoriju.

Neoboriva je istina da jugoslovenska plemena iz svoje stare domovine nisu donela sa sobom osećaj pripadnosti jednom od današnjih triju plemenskih imena, nego su se ta plemenska imena iz pojedinih središta širila nad okolnim plemensima. Plemenska imena, kako ispravno kaže dr. Vasilij Popović, širila su se državnim, političkim i kulturnim uticajem i infracijom. Da se označi sav naš narod nije dovoljno ni za prošlost, ni za sadašnjost ni jedno plemensko ime, niti sva tri zajedno.

Već radi toga je opravданo jugoslovensko ime, kad se hoće da označi sav naš narod bilo u prošlosti ili sadašnjosti.

Svest i osećaj jugoslovenskog jedinstva nije mogla ubiti ni ona tragična 809 godina, kad je Panonska i Dalmatinska Hrvatska pala pod franačku vlast, a Srbi ostali i nadalje pod vlastijskim gospodstvom. Samo nekoliko godina treba da prode i već iskršava prvi pokušaj jugoslovenskog ujedinjenja pod Ljudevitom Posavskim.

Nesretni smeštaj jugoslovenske zemlje i još nesretnije psihičke osobine jugoslovenskog naroda sprečavaju ostvarenje jugoslovenske zajednice.

Treba da prede više od 400 godina pa da kao meteori zasinu likovi Dušana Silnog i Tvrčka I., Ivana i Pav-

(Svršiće se)

SLOVENSKO SOKOLSTVO

Tirševe proslave u češkoslovačkom

Ne samo Sokolstvo, već sva češkoslovačka sportska udruženja i uopće sva javnost, brižljivo se je spremljala, da što svećanije proslavi stogodišnjicu rođenja osnivača Sokolstva i stvaraoca češkoslovačkog nacionalnog telesnog vaspitanja, brata dr. M. Tirša. Dokaz tome su i dnevne češkoslovačke novine, u kojima su izišli ovih dana čitav redovi izvrsnih članaka o ličnosti i radu našeg velikog vode. U »Narodnim Listima« napisala je sestra dr. Renata Tirševa prigodan članak o Tiršu, užnu na uvdnom mestu, nalazi se članak starešine ČOS br. dr. Bukovskog. Ostale novine proslavile su na isti način ovaj veliki jubilej s veoma lepim sastavcima ponajboljih sokolskih pisaca. U »Lidovim novinama«, koje izlaze u Brnu, objavljen je uvdni članak iz pera br. dr. Vajgnera, a br. L. J. govori u feljtonu o Tiršu kao humorističeku prijatnog i otvorenog značaja.

Tirševe proslave u Jugoslaviji

Jugoslovensko Sokolstvo proslavilo je oficijelno stogodišnjicu rođenja dr. Tirša u marta ove godine, pa na sam dan rođenja nije bilo nikakvih obligatnih proslava. Pojedina društva održala su svoje svećane sednice, zapalila su kresone na brdima i t. d. Između dnevne štampe moramo naročito spomenuti ljubljanske novine »Jutro« i »Slovenski Narod«, koje su objavile uz sliku dr. Tirša i prigodne članke o značaju osnivača Sokolstva, ne samo za češkoslovački narod nego i za slovenske narode općenito.

Tirševa proslava u Budimštu

Sokolsko društvo u Budimštu kao središte i kolevka Sokolstva među lužičkim Srbinima proslavilo je stogodišnjicu rođenja dr. Tirša vrlo svećano. U četvrtak 15. septembra sazvan je u jednoj velikoj dvorani u Budimštu skup svega članstva i podmladka spomenutog društva. U prisutnosti saveznog i župskog starešinstva, starosta br. Lorenca otvorio je ovu veliku skupštinsku lužičku Sokolu, te podelio reč prosvetaru društva, br. Pavlu Kriječmaru, koji je u opširnom govoru obrazložio značenje Tirša ne samo za Sokolstvo, nego i za lužičke Sokole s naročitim pogledom na lužičke prilike, gde se bori malo slovenski narod za svoj opstanak. Posle predavanja br. Krječmara govorio je još i savezni starešina br. Jakov Šajba, a nakon njega savezni tajnik br. Gustav Janak. Svečanost je zaključena pevanjem »Rjano Lužice« i sokolske himne.

Tirševe igre u Pragu

Češkoslovačka obec sokolska i češkoslovačka atletska amaterska unija priredile su u subotu i nedelju, 17. i 18. o. m. u počast stogodišnjice rođenja osnivača češkoslovačkog nacionalnog telesnog vaspitanja zajedničke priredbe pod nazivom »Tirševe igre« na Letnici, bivšem vežalištu preratnih svesokolskih sletova, gde se sada nalazi nekoliko manjih stadiona. Same igre započele su u subotu povorkom Sokolatakmičara i sportskih natecaljera, a pod vodstvom zamenika načelnika ČOS br. dr. Miroslava Klingera uz sviranje poznatog sletskog marša »U novi život«. U povoreci je bilo oko 430 takmičara različitih sportskih i sokolskih disciplina. Posle razvića državne zastave odmah su počela razna takmičenja prema utvrđenome rasporedu. Prvi dan su održani nastupi najboljih sokolskih boraca na spravama. Članovi su vežbali na razboju, a članice na gredi. Dalje su se vršila takmičenja u lakoj atletici, u igrama odbojki i bacanju lopte u koš, mačevanju, teškoj atletici i gadanju lukovima. Nastupila je i vojska sa štafetnim trčanjem, s lakin i teškim mitraljezima i to u tri odelenja.

U nedelju se je nastavilo s igrama. Praško Sokolstvo je u subotu, posle svršenog programa Tirševih igara, priredilo u okviru samih igara veliku povorku od starodrevnog Fignerovog sokolskog doma kroz grad u Tiršev dom. Uz članove i članice bio je u povoreci i muški te ženski narastaj. Ispred Fignerovog doma pozdravio je Sokolstvo i s. Renatu Tirševu starešinu ČOS br. dr. Bukovski srdačnim govorom, a

odgovorila mu je s. Tirševa s nekoliko toplih reči. Posle ovog pozdrava krenula je sokolska povorka kroz praške glavne ulice, koje su bile nabijene mnogom naroda, po Vaclavskom trgu i Narodnoj cesti preko Vltave u Tiršev dom, gde je održana velika svećana skupština Sokolstva u prisutnosti češkoslovačke vlade i mnoštva izaslanika bezbrojnih korporacija i nacionalnih društava. U samoj povoreci bilo je oko 2000 naraštaja, preko 2000 članova i preko tisuću članica u odorama, dok se broj gledalaca penje na nekoliko stotina tisuća.

Koliko je ČOS do danas potrošila za sokolane?

U jednom od poslednjih brojeva našega lista izvestili smo naše čitaocu, da iznos broj sokolskih domova u bratskoj češkoslovačkoj već preko 1000. Ogromna većina ovih sokolskih gnezda sagradena je posle rata, pošto ih je bilo 1914. godine tek 142. Za gradnju ovog velikog broja sokolana češkoslovačko je Sokolstvo utrošilo do danas najmanje 300 milijuna čeških kruna, računajući da je svaki sokolski dom stajao otrpilike 300.000 Kč. Među njima je i u velikih, najmoderne uredenih vežbaničica, ali je i na drugoj strani i najskromnijih sokolana, koje se sastoje, takoreću, samo iz četiri zida nad kojima je krov. Stoga prosječna svota od 300 tisuća Kč za svaku sokolanku nikako nije preterana. — Češkoslovačko Sokolstvo je dakle za vreme svog do sadašnjeg rada pružilo svome narodu ogroman kapital od preko 300 milijuna Kč samo na sokolskim gradnjama. I naša jugoslovenska sokolska društva dižući svoje sokolske domove, vrše time ujedno i jedno veliko patriotsko delo, gradići kroz to ne samo mrtve zidove, nego i izvor zdravlja celokupnog naroda.

Literarna nagrada Iz fonda br. dr. Karla Vaničeka

Literarnu nagradu, koju je ČOS osnovala posle smrti vrednog sokolskog pisača br. K. Vaničeka, 1926. godine, donosa sru primili Jan Hiler, Karlo Domorazek, Augustin Pešlat, Milada Mala, dr. Karlo Heler i ove godine s. Renata Tirševa za svoje literarne radove o svom suprugu dr. Miroslavu Tiršu.

Iz poljskog Sokolstva

Poslednji broj »Sokola«, glavnog organa Poljskog sokolskog saveza, doneo je točan opis svesokolskog sleta u Pragu, kojemu su prisustvovali i poljski Sokoli u većem broju. Oni su se kako piše »Sokol« na sletu uverili ne samo o činjenici, da je Sokolstvo i češkoslovački narod jedno te isto, nego su mogli i vlastitim očima da vide svu ovu veliku organizaciju češkoslovačkog Sokolstva. Br. starešina Zamojski bio je u svojstvu zamenika starešine Slovenskog sokolskog saveza u Sofiji, gde je vodio pregovore o pristupu bugarskih Junaka u »Savez Slovenskog Sokolstva«. O promenama u vodstvu bugarskih Junaka izvestili smo naše čitaocu u poslednjem broju našeg lista.

Sokolski slet u Los Andelesu

Za vreme X Olimpijade priredilo je udrženo Sokolstvo na Pacifiku za vreme od 6 do 10 avgusta u Los Andelesu svoj sokolski slet. Slet je priredila jugoslovenska sokolska župa u Pacifiku i češkoslovačka župa u spomenutom gradu. Nastup Sokolstva se je vršio na samom olimpijskom stadionu praćen od stotine tisuća gledalaca. U subotu 6 avgusta počeo je slet svečanom otvorenjem i pozdravom govorom starešine češkoslovačkog Sokolstva, a zatim su govorili i zastupnici pojedinih čeških i jugoslovenskih župa. Zatim je sledilo krunisanje kraljice sletova, s. Helene Kolmes. U nedelju 7 avgusta bio je svečan nastup Sokolstva na vežalištu Manjuet, a uveče akademija s plesom. Narednog dana natecali su se Sokoli i Sokolice u vežbama na spravama i prostoj telovežbi, a u sredu 10 avgusta održan je svečan nastup na Olimpijskom stadionu, gde je s velikim uspehom nastupilo oko 400 članova i članica u zajedničkim prostim vežbama.

nasta sa preko 400.000 pripadnika, dok prva ima samo oko 300.000 pripadnika. Svakako ona nas više interesuje ona zbog toga, pošto stoji na isključivo nacionalnom stanovištu, dok su međutim katolički gimnasti više orientirani konfesionalno. Na čelu organizacije stoji savezna uprava s tehničkom komisijom, koja nekako nadomešta naše načelnstvo. Pretsednik je Unije M. Lui Godier (Louis Gaudier), a pretsednik tehničke komisije je M. Pajo (Paillet). U Uniji udrženo je 1717 društava. Svake godine Unija priređuje sa-

vezni slet, i to naizmence po raznim većim francuskim gradovima. Tako će na Duhovine iduće godine prirediti federalni slet u gradu Angulem.

USPESI U DESETEROBOJU NA OLIMPIJADI

Na ovogodišnjoj Olimpijadi u Los Andelesu postigao je u deseteroboju prvo mesto Žems Bauš, i to sa sledećim rezultatima: u trčanju na 100 m za 11,7; u trčanju na 400 m 54,2; na 1500 m 5,17 sekundi; u skoku u vis 170 cm, u skoku u dalj 695 cm, a u skoku u vis s motkom tačno 4 m; dalje bacio je kuglu 15,32 m, diskos 44,58 m, a kopljje 61,91 m. Konačno je protrčao 10 metara preko prepreka u lepom vremenu od 16,2 sekundi.

RAZLIKA MEDU OLIMPIJADOM I OLIMPIJADOM

Tjelocvjetni ruh, glasio radničkih telovežbačkih društava u Češkoslovačkoj, donosi u svom poslednjem broju jedan veoma zanimljiv članak pod naslovom: Los Andeles — Beč. U članiku raspravlja se o velikoj razlici između svetske Olimpijade, koja je održana ove godine u Los Andelesu te Radničke Olimpijade, koja se održala pre nekoliko godina u Beču. Na prvoj učestvovali su prestatvini 30 naroda, na drugoj 25 radničkih (socijalno demokratskih) telovežbačkih udruženja. Pisac članka upoređuje nadalje obe priredbe naročito iz sledećeg stanovišta: dok je svetska Olimpijada više ili manje bila samo neka priredba, na kojoj su nastupali u pojedinim granama telesnog vaspitanja sami rekorderi i najbolji reprezentanti u dotičnim disciplinama, na radničkoj olimpijadi u prvom redu učestvovali su mase vežbača te na taj način pokazale nivo telesnog vaspitanja u pojedinim zemljama, dokle pojedinih organizacija a ne pojedinača; nadalje, dok su za svetsku Olimpijadu potrošene za izaslanje onih nekoliko reprezentanata, upravo grdne sume novaca, na radničku Olimpijadu pohrili su učesnici u glavnom samo o njihovom vlastitom trošku. Konačno, veli pisac, može da se ustvari, da je značaj i važnost svetske olimpijade baš po svim ovim činjenicama mnogo manji od onoga upliva, koji je radnička Olimpijada imala na pojedince i na čitave telovežbačke organizacije.

Kad bi pak mi Sokoli hteli da sa svog sokolskog stanovišta istaknemo u istom smislu razliku između Olimpijade u Los Andelesu i svesokolskim sletom u Pragu, mogli bi pogotovo da konstatujemo, da su na slovensku sokolsku olimpijadu u Prag, na IX svesokolskog sleta, pohrili dobrovoljno pripadnici slovenske sokolske porodice iz svih slovenskih zemalja pa čak i iz Amerike, i to svi o svome trošku, bez ikakve pomoći od bilo koje strane. Razlika medu javnim nastupima i takmičenjima na svesokolskom sletu, kuđikamo je i neupredivo veća u svakom pogledu nego na tim obim Olimpijadam, pošto je svesokolski slet u Pragu bio po svojim sadržinama, po svojim značenju i po vrednosti svojoj najveća priredba modernog doba, to je bila priredba jedne ogromne kolektive — slovenskog Sokolstva.

RADNICKE TELOVEŽBAČKE JEĐINICE U AMERICI

Češkoslovački radnici u Americi zapravo do danas nisu imali svoje vlastite telovežbačke organizacije. Jedan deo ih je naime bio organizovan u Radničkom američkom Sokolu, a mnogi su opet delovali u pojedinim socijalističkim klubovima, i to u mestima, gde su češke ili slovačke kolonije dosta jake. Najprije stvorene su po evropskom uzoru Radničke telovežbačke jedinice (DTJ) u blizini Klivelanda. Posle njihovog ovogodišnjeg javnog vežbanja nastali su se najprije zastupnici i izaslanici svih spomenutih jedinica zajedno sa Radničkim američkim Sokolom, da prouče pitanje osnutka novog udruženja. Sudeći po znacima, ova nova organizacija imala bi se da osnuje u najkraćem vremenu.

KAKO SE BRINE POLJSKA ZA TELESNO VASPITANJE

Odmah posle oslobođenja, na sveučilištu u Poznanju osnovana je posebna stolica za telesno vaspitanje. Tamo se u prvom redu predaval teorija ove grane. Ali već 1925 godine pretvorena je ova stolica u visoku školu za telesno vaspitanje pod vodstvom prof. Piasekog. Taj zavod danas reprezentuje najvišu instanicu telesnog vaspitanja u zemlji. Škola je potpuno snabdevana s potrebnim laboratorijima, vežbaonicama i vežbalištima te ima trogodišnje kurseve za stručnjake telesnog vaspitanja, nadalje ima trogodišnje kurseve za učitelje telovežbe na srednjim školama te konačno petogodišnje kurseve za lekarje, koji se kane potpuno posvetiti telesnom vaspitanju naroda. Svake godine upisanih je u svim tečajevima oko 150 slušalaca, a škola sama ima 12 profesora te 8 stručnjaka za praktično vežbanje u telovežbenim čelnicama. Već 1927 godine osnovana je još i druga škola u Krakovu, sasvim po uzoru poznanjske, a pod vodstvom prof. Rugalskog. Konačno od 1929. godine postoji i državna škola za telesno vaspitanje u Ljubljani.

Iz telovežbačkog sveta

NESTO O FRANCUSKIM GIMNASTIMA

Organizacija francuskih gimnasta (L'Union des Sociétés de Gymnastique de France), a koja je udržena u Međunarodnom gimnastičkom savezu, nije zapravo najjača francuska gimnastička unija. Pored nje naime postoji još i Unija francuskih katoličkih gim-

aspitanje u Bjelanama, u blizini Varšave, koja ima internat za 200 lica. Tamo traju tečajevi dve godine. Sve spomenute tri škole u toku 12 godina vaspitale su oko 1600 učitelja telovežbe, što je svakako jedan vrlo lepi broj. U koliko je u ovim školama saradivalo poljsko Sokolstvo, nije poznato.

ODLAZAK DR. KARLA GAULHOFEA IZ BEČA

Poznati reformator i stručnjak školske telovežbe u Austriji, dr. Karlo Gaulhofer, primio je poziv za redovnog univerzitetskog profesora na sveučilištu u Amsterdamu. Dr. Gaulhofer bio je dosada referent za telesno vaspitanje pri austrijskom ministarstvu prosvete, te je kao takav izveo korenitu reformu školskog telesnog vaspitanja i postavio ga na sasvim moderanu osnovu, tražeći od učitelja telovežbe pre svega potpunu stručnu spremu. Ovaj stručnjak imao je u mnogim stvarima prilično slične poglede kao i Tirš, smatrajući čoveka jednom ned-

livom celinom tela i duha, celinom, koju jedino stvara samo pravo, stručno telesno vaspitanje, obazirajući se pri tome na sposobnosti i spremu svakoga pojedinoga vežbača.

KONAČNA DOGRADNJA STRAHOVSKOG STADIONA U PRAGU

Na Strahovu, gde je održan ove godine IX svesokolski slet, češkoslovačka država izgradiće definitivni veliki stadion. Nacrte za ovu veliku gradnju izradio je pok. br. ar. Drijak, a na svesokolskom sletu imali smo već prilike, da vidimo i konture velikoga i objektivnog velikog stadiona, gde su se održavala takmičenja. Veliki stadion imaće otrlike iste dimenzije, kao što ih je imalo vežbalište svesokolskog sletova. Glavna tribina na zapadnoj strani već je po sredini sasvim gotova, a na sva četiri ugla stadiona postavljeni su iz betona četvrtkrugovi, koji će kasnije medu sobom vezati tribine. Radovima počeće se već naredne godine.

*

Na cesti, koja vodi iz Soasona u Moa, američka vlada dala je na svoj trošak postaviti velik i krasan spomenik, koji simbolizira američke žrtve i vojničko bratstvo Amerike i Francuske. Ovaj spomenik bio je otkriven u prisustvu samog predsednika Francuske republike i zastupnika američke te ostalih sauzničkih vojska.

10-godišnjica italijanskog fašizma. U oktobru kroz čitav mesec proslavice se u Italiji raznim priredbama 10-godišnjica postojanja fašizma. Cilj i svrha je tim svečanostima da Italijanskom narodu prikažu ogromne »zasluge« i veličinu fašizma.

100 godišnjica Aleksandrinског pozorišta u Petrogradu. Ove godine svečano se proslavlja 100 godišnjica najstarijeg ruskog, pa i uopće slovenskog pozorišta, takođe i Aleksandrinског pozorišta u Petrogradu, koje je sada državno akademicko pozorište. Ono što je Francuzima »Komedi franš, Bečiama» »Burgtheater

Rosija - Fonsier • društvo za osiguranje i reosiguranje • Beograd

starčina, koji su također imali sednicu starčina društava u St. Pazovi. — Zbog ograničenosti prostora u našem »Glasniku« donosimo samo finalne utakmice, a za ostale utakmice može se reći da su bile za 75% bolje od lanskih i veruju se u veliko iznenadenje prilikom narednog takmičenja.

Publike nije bilo toliko koliko na nogometnom igralištu, no onaj za nas ipak srećniji broj zadovoljen je bio lepim utakmicama osobito između članova i naraštajaca. Ženske kategorije bile su znatno slabije, ali opet na visini. U finale su ušla ova društva:

Članovi I Beograd matica — II Šabac (17:15; 14:16; 15:7). Igra je trajala sat i po.

Članice I Pančevo — II Beograd matica (15:9; 15:9).

Muški naraštaj I Beograd 1 — II Pančevo (15:11; 15:0).

Ženski naraštaj I Beograd 2 i II Beograd matica (15:5; 17:15; 15:12).

Isti ovi timovi pod br. I takmičile se na saveznom okružnom takmičenju u Nišu, koji će reprezentirati beogradsku župu. Po završenom takmičenju pređeno je poselo u čas gestiju na kojem je svečano predao diplome početničkim vrstama br. st. društva Čipčić uz izravanje pozdrava i čestitajuće od strane starčinstva župe. Uz mali prigodan govor, brat starčina je zaželeo srećan rad do narednog takmičenja i uspeh na okružnim i saveznim utakmicama.

Utakmice je vodio TOŽ. One su prošle u najvećem redu i sokolskoj disciplini. Sudili su savezni suci, a u koliko ih je nedostajalo pomogaće sudača iz pojedinih društava. Kako su utakmice u tehničkom i disciplinskom pogledu bile na dostačnoj visini to se nadamo da će naredne utakmice biti u pogledu odela također zadovoljavajuće, jer će se do tog vremena rešiti pitanje odela za utakmice u odbiocu.

ZUPSKI TEČAJ ZA LAKU ATLETIKU

5. o. m. počeo je tečaj za laku atletiku i trajao je do nedelje. Takmičari iz unutrašnjosti su primljeni na trošak župe i stanovali su na letnjem vežbalištu pod velikim šatorom, a hranili su se u zajedničkoj kuhinji, koju je vodio u svojoj režiji TOŽ, tako da je tečaj održan uz minimalne troškove. Osim toga obilnim programom i dobrim predačačima osiguran je bio i tehnički uspeh. Na tečaju su predavali neke predmete najbolji beogradski lakoatletičari. Tečaj je vodio referent za laku atletiku u TO župe. Administraciju tečaja vodio je putujući prednjak župe, a svakog dana bile su dežurne po dve ili jedna članica iz TOŽ. U subotu uveče tečaj je završen, podjeljena su uverenja i spraćeni tečajnici posle prijatnoga posela, kojemu su bili prisutni braća iz starčinstva župe sa br. starčinom i TO župe.

SAVEZNE OKRUŽNE UTAKMICE U ODBOJCI U NIŠU

Prema rezultatima beogradske župe u takmičenju u odbojci pobednici Pančevo, Beograd matica, Beograd I i Beograd II učestvovali su na takmičenju za okružno prvenstvo. U Nišu su se susrele beogradska župa sa četiri vrste, od kojih ženski naraštaj B. II prelazi bez konkurense u takmičenje za savezno prvenstvo. Župa Kragujevac postavila je tri vrste, Niš isto, dok je Skoplje postavilo dve. Svi Beogradani jedna župa nije postavila vrstu ženskog naraštaja. U finale ušli su:

Beograd matica članovi, koji su lako pobedili Čačak.

Beograd I m. nar., koji je lepotom igrom pobedio Kruševac, koji je dao jači otpor.

Pančevo članice, koje su uspele u ravnopravnoj borbi da pobede Čupriju.

Sve ove vrste, koje su ušle u okružni finale, boriće se na saveznom takmičenju 25. o. m., razume se, tu ulaze još pobednici s finalnih župskih utakmica u Beogradu iz kategorije ženskog naraštaja, a to su Beograd II i matica, koje automatski bez konkurense dolaze u obzir za takmičenje.

Organizaciju ovog takmičenja izvršio je načelnik župe niške.

Na početku utakmica pozdravio je sve takmičare i prisutne lepim govorom i začelio im sreću, na što su ga takmičari pozdravili. Uz brata načelnika zapazili smo zamenika načelnika i starog tajnika u ostavci poznatog strog tehničara brata Ž. Madžarevića.

Inače smo zapazili nedolично ponasanje reprezentanta skopske župe o kojemu je savezni sudija izvestio bratu župu, a mogli smo zapaziti i to, da se usred najlepše igre u finalu publike odjedaredigla i nestala. Kada smo se rasipitali, a i sami smo nagadali pošto smo čuli treštanje »desa« kroz prozore vežbaonice, kraj koje smo se takmčili. Evo šta je bilo. Sokolsko društvo u Nišu priredilo je istog dana i u isti čas kada i savez takmičenje u odbojci, posle bez programa sigrankom.

Kraj svega toga utakmice su lepo izvedene, a one su izazvane i propagandistički efekat, unatoč navedenim nesokolskim ispadama, koji se neće desiti i na narednim utakmicama. — Z. P.

Župa Mostar

SOKOLSKO DRUŠTVO BLATO

Dana 10. septembra t. g. usledila je retka prigodna svečanost u našem društvu. U 7 sati uvečer naša je sokolska dvorana bila dupkom puna članstva svih kategorija i građanstva. Općinska uprava te pretstavnici svih mesnih uredu i društava. Općinska glazba izvršila je ophod mestom, te veselim koračnicama navestila građanstvu početak retke sokolske svečanosti.

Zbor je otvorio brat starčina pozdravivši braću i sestre, napomenuvši cilj ove retke svečanosti. Podelio je reč br. sreskom načelniku, koji je rekao: »Braćo i sestre! Veseli me i radujem se, da me je zapala ugodna dužnost da vašem društvu izruičim nagradu od Din 2500.— i diplomu koju je Sokolsko društvo Blato postiglo od Fonda našeg uzvišenog Kralja, kao dar i priznanje za njegov nacionalni i kulturni rad. Rekao je »Sokolstvo je pozvano da rukovodi akcijom telesnog i duševnog razvijanja našeg jugoslovenskog naroda.«

Zaželeo je društvu napredak i uspeh u novim podvizima. Brat starčina dr. Cetić izahvalio je rečima: »Sokolstvo ne traži ni koristi ni slave, ali ponosim i gordin da je naše Sokolsko društvo primilo dar i ovo lepo priznanje. Zahvaljuje u ime društva sreskom načelniku i moli ga neka bude razvijice naših sokolskih osećaja i nepokolebitive odanosti prama prvom jugoslovenskom Sokolu našem uzvišenom Kralju Aleksandru.«

Klanjanje Njegovom Veličanstvu Kralju, Prestolonasledniku i Jugoslaviji prolamao je našu sokolsku dvoranu, a glazba je osvrtala narodnu himnu.

Kada su se aklamacije stišale br. sreski načelnik obratio se je bratu Ivaniću Prižniću Janko, općinskom predsedniku, a bivšem višegodišnjem starčini našeg društva, te ga pozdravio rečima: »Brate Janko, tvoj nacionalni rad kao opć. prisrednika i sokolskog radnika odjeknuo je do najvišega mesta, te si od Nj. Veličanstva Kralja odlikovan Jugoslovenskom krunom V stepena, koju ti je izruičujem. Brate Janko, ponosi se ovim odlikovanjem, jer Jugoslovenska kruna jest historijski narodni orden i resi najoduševljenije Jugoslove.«

Brat Prižnić izahvalio je oduševljeno sreskom načelniku i zamolio ga da bude tumačen na najvišem mjestu njegove nepokolebitive odanosti, zahvalnosti i ljubavi prama vitezkom Kralju, Prestolonasledniku i Jugoslaviji.

Neopisivim oduševljenjem i ushićenim klanjanjem zbor je završen.

Sokolsko društvo Blato čestita i radije se na zasljenom priznanju koje je doživelio bratski nam Glazbeno društvo u Blatu dana 10. septembra t. g. odlikovanjem od uzvišenog našeg Kralja ordenom Sv. Save V stepena.

Soko.

SOKOLSKO DRUŠTVO BILEĆA

Sokolsko društvo Bileća proslavilo je na svečan način i ove godine rođendan svoga starešine, prestolonaslednika Petra.

Na 6. septembra, od ranog jutra, lepršale su po prozorima kuća i državnih ustanova, trobojne državne zastave, te svojim šarenim davale impozantniji i draži izgled.

U 8. septembra, ušle su u varoš u povorci Sokolske čete Ljubomir i Mosko. Na ulazu u mesto srela ih je vojna muzika, a kod pošte članovi odbora za doček, tako da su Sokolovi ovih dviju četa, uz zvukove vojne muzike, stupali u povorei kroz mesto pa do pred sokolom, gde su ih očekivali svi članovi društva. U 9. časova ušli su u varoš Sokoli četa: Divin, Fatnica i Plana. Kod sreskog suda ih je srela vojna muzika i članovi odbora za doček, te su i ove tri čete, oštrosnje stajajući odavajući izgled hrabrih Sokola patničkog hercegovackog naroda, koji su gotovi svoju krv proliti na braniku svoje državne otdažbine. Ove čete dovedene su u sokoliju, gde ih je srušano i bratski sreća izvestio br. Š. Madžarević.

Na 9. septembra, od ranog jutra, lepršale su po prozorima kuća i državnih ustanova, trobojne državne zastave, te svojim šarenim davale impozantniji i draži izgled.

U 8. septembra, ušle su u varoš u povorci Sokolske čete Ljubomir i Mosko. Na ulazu u mesto srela ih je vojna muzika, a kod pošte članovi odbora za doček, tako da su Sokolovi ovih dviju četa, uz zvukove vojne muzike, stupali u povorei kroz mesto pa do pred sokolom, gde su ih očekivali svi članovi društva. U 9. časova ušli su u varoš Sokoli četa: Divin, Fatnica i Plana. Kod sreskog suda ih je srela vojna muzika i članovi odbora za doček, te su i ove tri čete, oštrosnje stajajući odavajući izgled hrabrih Sokola patničkog hercegovackog naroda, koji su gotovi svoju krv proliti na braniku svoje državne otdažbine. Ove čete dovedene su u sokoliju, gde ih je srušano i bratski sreća izvestio br. Š. Madžarević.

Na 9. septembra, od ranog jutra, lepršale su po prozorima kuća i državnih ustanova, trobojne državne zastave, te svojim šarenim davale impozantniji i draži izgled.

U 8. septembra, ušle su u varoš u povorci Sokolske čete Ljubomir i Mosko. Na ulazu u mesto srela ih je vojna muzika, a kod pošte članovi odbora za doček, tako da su Sokolovi ovih dviju četa, uz zvukove vojne muzike, stupali u povorei kroz mesto pa do pred sokolom, gde su ih očekivali svi članovi društva. U 9. časova ušli su u varoš Sokoli četa: Divin, Fatnica i Plana. Kod sreskog suda ih je srela vojna muzika i članovi odbora za doček, te su i ove tri čete, oštrosnje stajajući odavajući izgled hrabrih Sokola patničkog hercegovackog naroda, koji su gotovi svoju krv proliti na braniku svoje državne otdažbine. Ove čete dovedene su u sokoliju, gde ih je srušano i bratski sreća izvestio br. Š. Madžarević.

Na 9. septembra, od ranog jutra, lepršale su po prozorima kuća i državnih ustanova, trobojne državne zastave, te svojim šarenim davale impozantniji i draži izgled.

U 8. septembra, ušle su u varoš u povorci Sokolske čete Ljubomir i Mosko. Na ulazu u mesto srela ih je vojna muzika, a kod pošte članovi odbora za doček, tako da su Sokolovi ovih dviju četa, uz zvukove vojne muzike, stupali u povorei kroz mesto pa do pred sokolom, gde su ih očekivali svi članovi društva. U 9. časova ušli su u varoš Sokoli četa: Divin, Fatnica i Plana. Kod sreskog suda ih je srela vojna muzika i članovi odbora za doček, te su i ove tri čete, oštrosnje stajajući odavajući izgled hrabrih Sokola patničkog hercegovackog naroda, koji su gotovi svoju krv proliti na braniku svoje državne otdažbine. Ove čete dovedene su u sokoliju, gde ih je srušano i bratski sreća izvestio br. Š. Madžarević.

Na 9. septembra, od ranog jutra, lepršale su po prozorima kuća i državnih ustanova, trobojne državne zastave, te svojim šarenim davale impozantniji i draži izgled.

U 8. septembra, ušle su u varoš u povorci Sokolske čete Ljubomir i Mosko. Na ulazu u mesto srela ih je vojna muzika, a kod pošte članovi odbora za doček, tako da su Sokolovi ovih dviju četa, uz zvukove vojne muzike, stupali u povorei kroz mesto pa do pred sokolom, gde su ih očekivali svi članovi društva. U 9. časova ušli su u varoš Sokoli četa: Divin, Fatnica i Plana. Kod sreskog suda ih je srela vojna muzika i članovi odbora za doček, te su i ove tri čete, oštrosnje stajajući odavajući izgled hrabrih Sokola patničkog hercegovackog naroda, koji su gotovi svoju krv proliti na braniku svoje državne otdažbine. Ove čete dovedene su u sokoliju, gde ih je srušano i bratski sreća izvestio br. Š. Madžarević.

Na 9. septembra, od ranog jutra, lepršale su po prozorima kuća i državnih ustanova, trobojne državne zastave, te svojim šarenim davale impozantniji i draži izgled.

le rezervnih oficira. U parku se celo posle podne pevalo, igralo i veselilo. Na večer bila je iluminacija. Na večer je održana zabava u sokolani uz lep program.

Petar Čulafić.

Župa Osijek

SOKOLSKO DRUŠTVO VALPOVO

Sokolsko društvo Valpovo proslavice u nedelju 2. oktobra o. g. 25. godišnjicu osnutka Sokola u Valpovu. U 9 sati ujutro biće doček gostiju na kolo-dvoru i pozdrav na Trgu Kralja Tomislava. Posle toga će se obaviti pokusi vežbača, a izaslanstvo će pohoditi grobove pokojnih Sokola. U 11 sati biće razvijice naša sokolska zastava na Trgu Kralja Tomislava. Razvijice zastave kru-movaće sestra Marija Čičekova. Na tu će svečanost doći izaslanik bratovskog Saveza SKJ te izaslanstvo župe i mnogih bratskih društava. U podne je zajednički ručak u gostionici Fortune. (Mole se braće, koja žele zajednički ručak, da se unapred prijave društvo. Cena obroka 25 Din.) Popodne u 3 sata biće javna vežba u dvorištu kina, uz sudeovanje bratskih susednih sokolskih društava. Uvečer zabava u Hrvatskoj čitaonici.

Bratski pozivamo pripadnike sokolskih društava našu župe, a naročito domne Podravine, da svojim što brojnim učešćem na našoj priredbi pomognu i uzvucičaju našu sokolsku i jugoslovensku manifestaciju.

Do videnja u Valpovu! — Zdravo!

Župa Skoplje

I DRUSTVENE UTAKMICE SOKOLSKOG DRUŠTVA KOČANE

Na dan 11. ov. meseca održate su i društvene utakmice ov. društva, na kojima su uzele učešća članovi, muški naraštaj i ženski naraštaj po dva odeljenja.

Takmičilo se i to: članovi na vratilu, na razboju, na karikama, u prostim vežbama, bacanju kugle od 7 kg težine, skoku u visinu iz zaleta i trčanje na 100 metara. Muški naraštaj na vratilu, na razboju, u prostim vežbama, bacanju kugle od 5 kg težine, skoku u visinu iz zaleta i trčanje na 60 metara. Ženski naraštaj je imao iste vežbe kao i muški naraštaj, izuzev na vratilu, a umesto te točke imao je bacanje lopte u daljinu od 2 kg težine.

Zbor sudija održao je u 11 časova svoju sednicu i utvrdio listu leštivica za ocene, tako da muške kategorije imaju ocenu od postignutih točaka 70, a ženske 60.

Po utvrđenom programu utakmice su počeli tačno u 3 i po časa posle podne, na mestu zv. »Sletište« ispred samog Doma, a završile su se u 6 i po časova sa sledećim rezultatom:

nike iz Biograda, Tkona, Filipjakova i Pašnana parobrod »Kozjak«. Na protesti su učestvovali ova društva i čete: Biograd n/m, Šibenik, Mandalina, Betina, Pašnana, Filipjakov, Preko, Benkovic, Novigrad, Tkon, Bibinje, Diklo i Smilčić. Sva tri parobroda došla su u Sukošan u 11 sati u jutro, gde je bio priredjen vanredan doček. Dočeku su prisustvovale čete Sukošan, Bibinje, Smilčić i Diklo, koje su se već tamo našazile, zatim školska deca i ostali meštani Sukošana. Parobrodima su stigle sokolske glazbe iz Šibenika i Biograda n/m. Parobrodima »Vodice« i »Žrmanja« stiglo je u Sukošan oko 600 izletnika, a parobrodom »Kozjak« oko 500 izletnika, što znači za Sukošan ogroman broj. Pošto su parobrodi prispešili i pošto se je stišalo burno pozdravljanje kome nije bilo kraja, formirala se povorka i uputila na seoski trg, gde je s balkona jedne kuće pozdravio Sokole i ostale goste, načelnik čete Sukošan, glavni organizator ovog velikog sokolskog slavlja, veoma agilni brat Joso Peričić, veoma lepim i temperamentnim govorom. Iza njega izredio se još nekoliko govornika, kao brat dr. Poturica, starešina Sokolskog društva Šibenik, brat Milan Kostić, zamjenik starešine Sokolskog društva Biograd, brat Kukolj, učitelj iz Petrcane te narodni poslanik prof. Josip Antunović. Svi su ovi govornici izrazili svoje veselje nad nečekivanim posetom ovog značajnog sokolskog slavlja i interesom našeg pograničnog seljaka za Sokolstvo. Brat Poturica izručio je svima pozdrave bratske župe i bratskog Saveza. Narodni poslanik prof. Antunović izručio je pozdrav gospodina banu dr. Jablanoviću, koji da veoma žali što nije mogao prisustvovati lično ovom slavlju. Iza toga je krenula povorka na sletište gde je bio određen razlaz i zakazan javni nastup za posle podne u 3 sata.

Posle podne točno u 3 sata započeo je javni nastup. Nastupile su sve kategorije Sokolskog društva Biograd, članovi i članice društva Šibenik, članovi društva Preko, podmladak čete Sukošan i članovi čete Diklo. Sve su vežbe izvedene u najboljem skladu. Vežbe su izvađane pod pratinjom so-

kolske glazbe iz Biograda n/m. Društvo Šibenik nastupilo je jednim odeljenjem članova na karikama.

Posle dovršenih vežbi zaredalo se opet nekoliko veoma vatreñih govorova. Prvi je govorio brat Regner, staro Sokola. Zatim brat Perović iz Preka, br. potstarešina Sokola Biograd Milan Kostić, te brat pukovnik Božić, član župne uprave, koji je prestatvljao župu. On je izrekao veoma lep govor i bio je na kraju burno aplaudiran. Govorio je još jedan učitelj iz Smokovića. Svi su govornici bili burno pozdravljeni odobravanjem prisutnih. Klicanju Kralju, Jugoslaviji, Prestolonasledniku Petra, vojski, Sokolstvu, zarobljenoj braći nije bilo kraja. U kratko rečeno ne se opisati raspoloženje koje je vladalo medju ljudima.

Pošto je poodmaklo vreme morala se proslava završiti, jer su parobrodi živjeli da odlazak. Parobrodi »Vodice« i »Žrmanja« s izletnicima iz Šibenika krenuli su iz luke točno u 5 sati, gde im je bio prireden izvanredan ispraćaj. Sokolsko društvo Biograd krenulo je iz Sukošana u 7 sati. Ispraćaj je također bio vanredan.

Kako su parobrodi stizali u mesta Pašnana i Filipjakov svuda su bili veličanstveno dočekivani, osobito u Pašnenu gde je bilo celo selo rasvetljeno. Po dolasku u Biograd bile su priredene velike manifestacije, koje su dosegle vrhunac ispraćajem na parobrod braće iz Šibenika.

Ovo veliko sokolsko slavlje na granici otetog nam Zadra uspelo je nečekano. Niko se nije nadao ovojnoj broju učesnika, onakvom dočeku i ispraćaju. Veoma nas veseli pojавa da je sokolska svest počela prodirati u našu pograničnu selu, gde je osobito potrebna.

Osobito je hvale vredna seoska sokolska četa Diklo, koja je na sletu došla sa 30 svojih vežbača, koji su, akoprem bez kvalificiranog prednjaka, ali čvrstom voljom odlično izveli svoje vežbe.

Organizacija ovoga slavlja bila je veoma dobra i treba se čuditi, kako je maleni Sukošan mogao da primi i potpuno opskrbi 3000 ljudi, kojih su toga dana posetili Sukošan. Naročito je za-

služan za organizaciju ovoga slavlja brat Joso Peričić iz Sukošana, te brat Milan Kostić, potstarešina Sokolskog društva Biograd.

JAVNA VEŽBA SOKOLSKOG DRUŠTVA MANDALINA

Iza kako se je mandalinski Sokol onako brojno i lepo istakao sa svojim članovima i članicama na sletu sokolskih četa župe Šibenik-Zadar na dalmatinskom Kosovu 28 VI o. g. i nastupio na vežbalištu, povela se reč o javnoj vežbi, koju bi on imao da priredi. Za ovim su žudeli članovi i članice svih kategorija, što je dobar znak, jer su javni nastupi ispitni uzgoja i rada sokolskih društava. Oni mu daju nove snage i poleta, na njima se opažaju nedostaci i mane, koje treba nadopunjavati i ispravljati.

Sokolsko društvo Mandalina priredilo je svoju javnu vežbu u Mandolini na 28 VIII ov. g. sa svojih 56 vežbača i 36 vežbačica svih kategorija. Sudjelovalo je i bratsko Sokolsko društvo Šibenik, osobito s vežbačima na spravama, a njegova seoska četa Zablaće s prostom vežbom. Vežbalo je 20 muš. dece, 22 žen. dece, 16 članica, 25 članova, 12 ž. naraštaja, 16 muš. naraštaja, 14 starije braće, 12 član. seoske čete i 8 članova na spravama.

Za ovu javnu vežbu Jadranska plovila priredila je dva parobrodarska sletala na Mandalinu i to: u 15 i 16 sati. S parobrodima je došlo bratsko Sokolsko društvo Šibenik sa svojom glazbom i izletnicima. Na obali, okišenoj, do-

čekao ih je mandalinski Soko, pa je povorka krenula selom i natrag na vežbalište. Seoska četa Jablaće došla je poške.

Vežbalište je bilo priredeno na Radiostanici, zgodnom mestu, koje je za ovu svrhu Sokolu stavila na raspolaganje Kr. Pomorska obalna komanda, uzimanjem komandanta Radio stanice g. Reichenberga. Gledaoci su bili smešteni u hladovini, a pretstavnici u verandi vojne zgrade.

Vežbalo se ovim redom: 1. Ženska deca, proste vežbe br. Protege; 2. muški naraštaj, proste vežbe IX praškog sleteta; 3. muška deca, proste vežbe br. Meliša; 4. ženski naraštaj, proste vežbe IX praškog sleteta; 5. Članice, proste vežbe IX praškog sleteta; 6. Seoska četa Zablaće, proste vežbe; 7. Članovi Šibeničkog Sokola, vežbe na spravama; 8. stariji članovi, proste vežbe; 9. muška deca, ritmičke vežbe; 10. članovi, proste vežbe IX praškog sleteta.

Program je točno izведен. Preko vežbanja vladao je uzoran red. Vežbanje je uspelo veoma dobro i na javnoj se je vežbi videlo, da su vežbačice i vežbači prožeti pravim sokolskim duhom, da su marljivo vežbali i da su se za javnu vežbu zdrušno pripravljali. Na mnogobrojne gledaoca red i vežbanje proizvelo je najlepši utisak i odobravanje je bilo srdačno i burno. Javnu su vežbu posetili komandant Šibenika g. Božić s nekoliko oficira, nar. posl. dr. Kožul, ban, većnik g. F. Grubišić, komandant Radio stanice, dva člana oficinske uprave u Šibeniku s načelnim

kom g. Karadolom, te glavar sela Mandalina Mišura Sime.

Posebne javne vežbe održao je starešina Sokolskog društva Mandalina br. Vlahović prigodnu reč. Završio je, da će Sokolovi i unapred, »bez koristi i slave«, raditi da se postigne zdrava duša u zdravu telu, te nesrećno i požrtvovno služiti narodu, Kralju i Jugoslaviji.

Sa vežbališta krenuo je narod sa Sokolima na obalu, gde je do 20 sati udarala sokolska glazba. Na odlasku br. Šibeničkog Sokola održao je s parobroda lep govor njegov starčina dr. Poturica. Izrazio se pohvalno o redu i radu mandalinskog Sokola, govorio o svrhi Sokolstva, o njegovoj ulozi u narodu, o slovenskom bratstvu i zajedničkom radu i o našem narodnom i državnom jedinstvu.

Nacionalno uzgajni uspeh ove javne vežbe bio je velik. Na rastanku bilo je bratimljena, oduševljenog klijanja, razdragnosti do suza.

Uz svu nevolju i nestaćicu, koja u narodu vlada, i novčano se dobro prošlo, jer se postigao lep višak.

Javna vežba mandalinskog Sokola sa svakog nas gledišta zadovoljava. Ona nam je pružila jedan duševni užitak, osvezila nas i ispunila verom, da ćemo sokolskim radom preporoditi na duševnom i telesnom smjeru.

Jesam li posao preplatu za sokolske listove?

KLISEJE

vežbni po

fotografijah

ali risbih

izvrsne

najsolidnije

KLISARNA ST. DEU

LYUBLJANA-DALMATINOVATZ

INDUSTRIJA SOKOLSKIH POTREPŠTINA

Branko Palčić Zagreb, Kraljice Marije 6

Dobavljač Saveza Sokola kraljevine Jugoslavije

Brzojavni naslov: „Trikotaža“ Zagreb * Telefon interurban 26-77

Izradujem sve vrsti sokolskih potrepština za javni i izletni nastup svih kategorija našega članstva i to tačno prema propisu Saveza Sokola kraljevine Jugoslavije. Slike u originalnim bojama propisnih odijela nalaze se u knjizi „Organizacija Saveza SKJ“. — Zahtjevajte cjenike i prospekt. — Cijene vrlo umjerene, a za točnu i solidnu izradbu jamčim.

Ribnica, datum pošt. žiga

Braća i sestre!

Ovime Vas bratski upozoravamo na naš veliki izbor provozarnih sprava, koje imademo na skladištu, te Vam ih možemo dobaviti uz najniže cene bez konkurenčije, plativo kod prijema narudžbe.

Pošto su nam s 1. septembrom 1932. g. mnogi naši dobitelji materijala iste povisili za preko 10%, upozoravamo bratski naslov, da sadašnje cene važe samo dole dok traje zaliha ranije naboravljenih strovina.

Preporučamo se za Vaše vrlo cijene naloge te Vas pozdravljamo s bratskim

ZDRAVO!

Tvornica gimnastičkih sprava

J. ORAŽEM

RIBNICA na Dolenjskom

Širite sokolsku štampu!

Svako sokolsko društvo, svaki član i svaka članica treba da nabavi

Sokolsku knjižnicu

I. sveska:	E. Gangl: O sokolski ideji.
II. "	Ing. Lado Bevc: Sokolsko prosvjetno delo.
III. "	Dr. Miroslav Tyrš: Naš zadatak, smer i cilj.
IV. "	Vekoslav Bučar: Dr. Ivan Oražem.
V. "	Dr. Miroslav Tyrš: Sokolska gesla.
VI. "	Jan Pelikan: Dr. Miroslav Tyrš.
VII. "	Jan Kren: Cilj sokolskih teženj.
VIII. a "	E. Gangl: Tyršovo Sokolstvo. (Sloven. tekst.)
VIII. b "	Isto. (Srpsko - hrvatski tekst.)
IX. "	Dr. Niko Mrvoš: Pogledi i misli dr. Miroslava Tyrša.

Svaka sveska stoji 3 Din

PUTEVI I CILJEVI

U tvrdom povezu 8 Din

ODBOJKA (VOLLEY BALL)

U kartonu 12 Din

Franjo Mačus: Praktički udžbenik češkog jezika.

U kartonu 15 Din

Dr. Viktor Novak: SVESLOVENSKA MISAO

U kartonu 9 Din

Miroslav Ambrožić: METODIKA SOKOLSKE VZGOJE

U tvrdom povezu 36 Din

Franjo Malin: ČEHOSLOVACI I ČEHOSLOVACKA

U kartonu 15 Din

Jugoslovenska Sokolska Matica

Ljubljana, Narodni dom

Telefon 25-43 / Račun poštanske štedionice Ljubljana 13.831

